

2 e trefaldighet

Psalmer: L169, L143, L163, L168, L179, L170

Texter: Dom 6:7-16, **1 Kor 1:26-31**, Luk 19:1-10

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus, lyft vår blick så att vi fokuserar på vad du gjort för oss – för vår frälsning. Vi tackar dig för att du kommit och kallat oss till ditt rike. Amen.

Nyckelversen i Lukas evangelium finns i evangelietexten för idag:

Människosonen har kommit för att söka upp och frälsa det som var förlorat.

Jag tror att många blir rädda för straff när de hör att Gud kommer för att söka upp syndare. Det sitter i ryggmärgen ända sedan Adam som försökte gömma sig bakom en buske i trädgården när han hörde Gud komma. Rädsla för straff är den motiverande faktorn i all lagreligion. Men Gud kom inte med dom och straff på syndafallets dag utan med ett löfte om Frälsaren. Det första löftet grundade evangeliets religion. Nyckelversen i Lukas evangelium, 19:10, lär oss vad evangeliets religion är och varför Guds Son blev människa: *Ty Människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat.*

Människosonen är ett beskrivande namn som är hämtat från Daniels profetia i det sjunde kapitlet: *I min syn om natten såg jag, och se, en som liknade en människoson kom med himlens skyar, och han närmade sig den Gamle och fördes fram inför honom. Åt honom gavs makt och ära och rike, och alla folk och stammar och språk måste tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde som inte skall ta slut, och hans rike skall inte förstöras.* Människosonen är alltså en gudomlig person, en evig Konung med makt och ära. Versen ur Lukas lär oss att han kommit, inte för att döma och straffa, utan för att söka upp och frälsa syndare. Det är en stor och ärofull sak att bli uppsökt och kallad av denne ärans Konung.

Med det som bakgrund ska vi gå till vår predikotext ur 1:a korinterbrevet. 1:a korinterbrevet är ett brev som inte bara riktar sig till den dåtida församlingen i Korint utan till alla som åkallar Jesu Kristi namn oavsett var de bor. Budskapet är alltså ämnat även för oss. Fast Paulus tar upp missförhållanden i församlingen i Korint så är botemedlet han föreskriver lika verksamt överallt och i alla församlingar - även hos oss.

Trots alla problem i församlingen börjar aposteln med att tacka Gud för församlingen, för den Guds nåd de fått i Kristus Jesus, för att de i honom blivit rika på allt eftersom vittnesbördet om Kristus fått stadigt fäste hos dem, för de nådegåvor de fått från Gud, och för Guds trofasthet mot dem. Men sedan går Paulus direkt in på det största problemet. Det fanns partibildning och stridigheter bland dem. Orsaken var att de fokuserade på ytliga skillnader mellan olika tjänare. En del höll sig till Paulus, andra till Apollos, andra till Petrus. Det fanns också ett kristusparti bland dem som sa: "vi håller oss till Kristus". De föredrog den ene förkunnaren framför den andre. De berömde den ene och talade illa om den andre. Paulus själv fick hård och orättvis kritik.

Visst finns det stora skillnader mellan människor i personlighet, kunskap och gåvor, förmåga och kompetens. Alla har sina styrkor och svagheter. Att fokusera på yttre skillnader och favorisera vissa leder till splittringar och stridigheter – någon kommer att bli kränkt och inte vilja samarbeta längre. Botemedlet är att fokusera på något annat. Paulus riktar församlingens uppmärksamhet till den gemenskap i Kristus som Gud kallat dem till. De är Guds församling - bröder och systrar i Kristus - i kraft av budskapet om korset. Paulus lär dem fokusera på Guds förunderliga nåd som gjort dem till medlemmar i Guds familj.

Guds kallelse berodde inte på att någon var bättre än den andre. Paulus påminner dem om deras egen kallelse. *Bröder, se på er egen kallelse.* Varför hade de blivit kallade? Var det på grund av deras kompetens Gud kallat dem, ungefär som en arbetsgivare som söker vem som är mest lämpad? Kunde de berömma sig av att Gud behövde just deras kompetens i sitt rikets tjänst? Var det på grund av att de var intelligenta, högt studerade, eller rika, eller inflytelserika i samhället, som de blev kallade? Svaret är ett rungande "nej".

De hade inte blivit kallade på grund av någon egenskap eller förmåga som ger hög status bland människor. Gud attraheras inte av mänsklig storhet. Kom ihåg HERRENS ord till Samuel: "*Se inte på hans utseende och på hans resliga gestalt, ty jag har förkastat honom. Ty det går inte efter vad en människa ser. En människa ser det som är för ögonen, men HERREN ser till hjärtat.*" Det här bevisade sig i församlingens sammansättning. Paulus skriver: *Inte många av er var visa om man ser till det yttre, inte många var mäktiga, inte många av förnäm släkt.* Församlingen bestod till största delen av helt vanliga människor. Hade Gud agerat som en människa hade väl församlingen istället till största delen bestått av sådana människor favoriserar; framgångsrika, visa, mäktiga, och av förnäm släkt.

På samma sätt är det idag. Visst finns det kristna som är rika, högt studerade, och som har en maktposition i samhället eller på annat sätt utmärker sig men församlingen består mest av helt vanliga människor. Och i världens ögon är vi

inte ens vanliga människor utan dåraktiga och svaga. De anser oss helt enkelt lite för dumma för att förstå forskningens rön om människans ursprung, livets uppkomst och utveckling. Vi anses hämmade som vill lyda Guds bud och egentligen för trångsynta för att kunna uppfostra våra egna barn. Att vi visserligen lyckats bli läskunniga men ändå för efterblivna för att bli upplysta av den moderna bibelforskningens rön om hur Bibelns ”sagor och myter” växt fram. Vår tro på budskapet om korset är bevis nog på vår dårskap.

Men det som för världen var dåraktigt har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam, och det som för världen var svagt har Gud utvalt för att låta det starka stå där med skam, och det som för världen var oansenligt och föraktat, ja, det som inte var till, har Gud utvalt för att göra till intet det som var till... Det som världen anser dåraktigt, svagt, oansenligt och föraktat använder Gud till sin ära. På ett sätt är de kristna lika det budskap som vi tror på och vittnar om. *Ty detta budskap om korset är en dårskap för dem som blir förtappade,* skriver Paulus. Samma sak gäller också alla som vittnar om evangeliet. Världen kan håna oss som tror på Bibeln och anse oss lite efterblivna. Men Gud har valt att använda sin lilla, oansenliga, föraktade flock för att utföra sina under. Och han har gjort det av en speciell anledning: *för att ingen människa skall berömma sig inför Gud.*

Gud gör oss medvetna om att det inte finns något i vår natur som gör oss värdiga att bli medlemmar i Guds familj för att ingen ska berömma sig inför honom. Människor bedömer ytliga skillnader men vi ska komma ihåg att inför Gud som ser till hjärtat *är vi alla orena, alla våra rättfärdiga gärningar är som en smutsig klädsel,* som Jesaja skriver. Men när Paulus inpräntat vår egen ovärdighet så vänder han sedan vår uppmärksamhet till vad Gud gjort för vår frälsning. Vi ska fokusera på Guds nåd som vi fått i Kristus Jesus. Guds syfte med det är att fylla våra hjärtan med glädje, tacksamhet och frid genom tron på Guds nåd i Kristus Jesus. Paulus skriver: *Honom har ni att tacka för att ni är i Kristus Jesus, som Gud för oss har gjort till vishet, rättfärdighet, helgelse och återlösning, för att det skall ske som står skrivet: Den som berömmar sig skall berömma sig av Herren.*

Det är enbart Gud vi har att tacka för att vi kommit till tro på Jesus. Gud är ensam källa och orsak till att vi fått rätt att bli Guds barn och räknas till Guds familj. Gud ensam ska ha all ära för att han fört oss in i en välsignad gemenskap med Kristus som varar i evighet. Vi kan inte av egna krafter komma till Kristus eller tro på honom men den helige Ande har gett oss den frälsande tron genom evangelium i ord och sakrament och bevarar oss i tron genom samma evangelium.

Kunskapen om Jesus Kristus vår Frälsare är mer värt än allt annat. Det är Guds vishet som ger oss en rikedom som inte går att köpa för pengar. Den rikedomens består i *rättfärdighet, helgelse och återlösning* i Kristus.

Dessa rikedomar har Gud skänkt oss av nåd. Det har skett för att *den som berömmar sig ska berömma sig av Herren*. Detta är den rätta medicinen mot stridigheter och partibildning bland de kristna. Ingen är bättre än någon annan. Det finns ingen anledning att upphöja någon eller nedvärdera någon annan. Och absolut ingen anledning att hävda sig själv. Det är den negativa sidan, men det finns en positiv sida också: Fast ingen har något att berömma sig av kan vi ändå vara fyllda med glädje och tacksamhet, frid och tillförsikt, gott mod och frimodighet. Vi har anledning att av hela vårt hjärta tacka och lova Människosonen, Konungen i makt och ära, som kom för att söka upp och frälsa syndare. Och vi kan med full frimodighet förkunna budskapet om Guds kärlek och frälsning i Kristus. Budskapet om korset må vara en dårskap för dem som blir förtappade men för oss är det Guds kraft och vishet.

Låt oss be!

Herre, himmelske Fader, fyll oss med glädje över din förunderliga nåd i Kristus Jesus. Hjälp oss inse vår ovärdighet så att vi inte lever för att hävda oss själva. Men fyll oss samtidigt med glädje över de himmelska skatter du ger oss för Kristi skull. Gör oss frimodiga att vittna om korset, fast det väcker förakt hos många. Amen.